

Bulletin #21: At samle midler (fundraising) og Syvende Tradition i Narcotics Anonymous

Denne bulletin blev skrevet i december 1991 og revideret i 2002 som respons på et behov i Fællesskabet. Den repræsenterer synspunkter fra tidspunktet den blev skrevet.

Spørgsmål omkring fundraising og hvordan dette relaterer til traditionerne, især Tradition Syv ("*Enhver NA-gruppe bør være fuldstændig selvforsynende og afslå bidrag udefra*"), er blevet stillet gentagne gange de sidste par år. I takt med at grupper, områder og regioner vokser, er opfattelsen af hvor stor den mængde af midler der skal til for at opfylde Femte Tradition ("*Hver gruppe har kun ét hovedformål – at bringe budskabet til den addict der stadig lider*") vokset tilsvarende. Når udgiften til "supplerende" service – såsom blandt andet helpline, mødelister og litteratur til brug på H&I-møder – overvejes, er der mange grupper, områder og regioner, der kommer i en situation, hvor de behøver eller ønsker flere midler end der kommer ind via medlemmernes donation i "kurven" på gruppeplan. Det er i den situation, at der kommer spørgsmål som: hvordan finansierer vi den service, der hjælper med at bringe budskabet til den addict der stadig lider? Denne bulletin vil gøre et forsøg på at besvare nogle af disse spørgsmål, og i tilgift tilbyde nogle enkle vejledninger omkring at skaffe midler. Vi vil prøve at komme med et kort historisk perspektiv på fundraising i NA, se på nogle af de problemer der kan udspringe af forskellige indsatser, og stræbe efter at vise sammenhængen med Tradition Syv omkring dette emne.

Når vi ser på dette emne, er det en hjælp at forstå hvordan fundraising opstod i vores fællesskab. Mange af de første grupper havde et væld af aktiviteter, såsom middage, udflugter og andre sociale arrangementer, for at fremme bedring, sammenhold og følelsen af at være en del af. Selvom disse aktiviteter ikke var ment som fundraising, var der en del af dem, der viste sig at være en økonomisk succes, og som tillod grupperne der arrangerede dem at indkøbe mere litteratur og andre forsyninger til deres møder. I takt med at Fællesskabet voksede og behovet/ønsket om ekstra service blev større, ændrede nogle af disse aktiviteter formål – fra at være en fejring af bedringen, blev de udformet til at rejse midler.

I takt med at fællesskabet fortsatte med at vokse og der blev dannet flere område- og regionsservicekomiteer, fortsatte fokuset med at ændre sig – i visse tilfælde for at råde bod på den forventede mangel på midler, der blev doneret via gruppernes Syvende Traditions-indsamling. Som tiden gik, begyndte flere og flere servicekomiteer at regne med denne form for finansiering, og nåede et punkt, hvor succesen eller fiaskoen af et event som et konvent, afgjorde området eller regionens evne til at

tilbyde service og være en del af pengestrømmen. I andre tilfælde havde grupper, områder og regioner så stor succes med deres sociale events, at de begyndte at lægge ekstraordinær meget tid og kræfter i disse aktiviteter, at det blev et formål i sig selv at afholde "succesfulde" konventer, fester eller camps.

En betydelig række problemer fulgte med denne praksis. Servicekomiteernes ansvarlighed overfor deres grupper blev påvirket, da komiteerne begyndte at sætte deres lid til disse events i stedet for bidragene fra gruppernes Syvende Traditionsindsamling, som deres kilde til finansiering. I nogle tilfælde begyndte de forskellige serviceenheder, at fjerne sig fra deres oprindelige formål, på grund af "penge, ejendom og prestige." Nogle grupper og servicekomiteer begyndte at samle store "forsigtighedsreserver," i flere tilfælde mange tusind kroner. I nogle grupper og komiteer voksede denne "forsigtighedsreserve" sig så stor, at de, der lå inde med den, ikke behøvede at regne med bidrag i op til seks måneder eller mere, på trods af det faktum at i forskellige fællesskabs servicepublikationer er den anbefalede størrelse af en sådan reserve ikke mere end hvad der svarer til en måneds udgifter. Merchandiseindsatser blev i nogle tilfælde "forretning", som fjernede os fra det åndelige fokus i vores program. Det blev sværere og sværere at forsikre om, at donationer til Fællesskabet kun kom fra vores medlemmer på forskellige sociale events. Og nogle medlemmer begyndte at udtrykke bekymring om, at vi kunne opfattes af folk udenfor programmet, som et fællesskab mere optaget af sociale sammenkomster og merchandisehandel, end af at hjælpe addicts til bedring fra sygdommen addiction. I takt med at disse problemer blev synlige, begyndte medlemmer at dele deres bekymringer og at sætte spørgsmålstegn ved behovet for den slags praksis. Nogle af spørgsmålene fokuserede på forholdet mellem Tradition Syv og fundraising.

Mens denne tradition specielt taler om selvforsyning – afstå fra donationer fra udenforstående kilder – kan nogle af traditionens underliggende principper, såsom enkelhed og tro, vise sig at kunne hjælpe med at besvare spørgsmål omkring finansiering af vores service. Vores erfaring har vist, at som addicts i bedring er alle vores behov kun "tilføjelser" til vores fortsatte behov for frihed fra aktiv addiction. For at opnå og bevare denne frihed, har vi brug for principperne indeholdt i de Tolv Trin og de Tolv Traditioner i NA: bedringsmøder hvor vi kan dele vores erfaringer, styrke og håb, og andre addicts i bedring til at hjælpe os med at anvende disse principper i vores liv. Disse tre ting er enkle, de kræver ikke en fin uddannelse eller brug af formuer.

I vores aktive tid var der en ting vi havde til fælles: selvcentrering. Når vi begynder bedringsprocessen, lærer vi at "vi kan kun beholde det vi har ved at give det videre". Vi begynder at lære værdien af at være et bidragende medlem af vores fællesskab og af samfundet som sådan. Vi begynder at indse den simple sandhed, at hvis vi vil

vedblive med deltage i NA-møder og være med til at bringe budskabet, må vi bidrage med vores del økonomisk, såvel som med vores tid og energi. Selvforsyning, i Tradition Syvs kontekst, er meget mere end blot økonomisk støtte. I tidens løb lærer vi at det at bidrage med vores del er en måde vi kan udtrykke vores taknemmelighed for det der frit er givet til os. Med tiden udvikler vi en tro på, at så længe vi gør hvad det er meningen vi skal – praktiserer principperne i vores program – vil Gud som vi opfatter ham drage omsorg for os og vise os en ny måde at leve på.

Når vi ser på gruppens behov, springer enkelhed igen i øjnene. Vores behov er enkle: et sted vi kan holde vores møder, litteratur til at hjælpe med at bringe budskabet og – for det meste – lidt forfriskninger. Vi behøver ikke luksuriøse konferencelokaler til vores møder, overdrevne mængder af litteratur og forfriskninger af alle mulige slags for at tiltrække addicts til vores møder. Enkelheden i vores budskab og effektiviteten af vores program er tilstrækkeligt. Vi har ikke brug for store pengereserver hvis vi har tillid til, at Gud efter vores opfattelse vil tage sig af vores behov. Vores erfaring har vist, at når en gruppes økonomiske behov ikke opfyldes, og dette faktum bliver kommunikeret ud til medlemmerne, bliver der som regel taget hånd om dette. Enkelheden af vores behov bliver forstærket af enkelheden af vores hovedformål – at bringe budskabet til den addict der stadig lider. Vores erfaring har vist, at vi må udføre denne enkle opgave efter bedste evne, for det er essensen af hvem vi er og hvad vi gør i NA. Vi har opdaget, at hvis alt vi gør bliver gjort for at opfylde dette formål, vil vi som regel finde de midler der er nødvendige til at gøre det der kræves.

Mange grupper og servicekomiteer har besluttet at undgå kontroverser, ved helt enkelt at forsøge at bringe budskabet til den addict der stadig lider. På den måde satser de udelukkende på at tiltrække nye medlemmer til deres grupper ved at stræbe efter at styrke deres personlige bedring, arbejde med og leve efter NA's Tolv Trin. I takt med at nye medlemmer knyttes til gruppen vokser denne, Syvende Traditions-donationerne øges og flere penge er til rådighed til gruppens behov. Således bliver midler doneret videre til området, regionen og verdensservice. (Se yderligere information om dette emne i IP#28, *Finansiering af NA-service*). Når service bliver støttet mere effektivt, bliver NA-budskabet om bedring bragt bredere og bedre ud end nogensinde før. Resultatet er at flere addicts søger bedring i Narcotics Anonymous og flere NA-møder startes. Denne tilgang opfattes som både praktisk og realistisk af mange medlemmer i vores Fællesskab. Disse medlemmer rapporterer tilbage at frustration over mangel på midler, og fornemmelsen af vigtigheden af at rejse penge, kan afbalanceres af den åndelige samhørighed som udspringer af at fokusere på vores hovedformål.

En af de ting der imidlertid er blevet tydelig i løbet af de seneste år er, at store dele af fællesskabet ønsker aktiviteter og merchandise. Hvis vi ikke er behjælpelige med

dette, ender vi et sted, hvor medlemmer selv sørger for det. Når dette er sket, har de affødte problemer haft betydelig indflydelse på alle planer i NA og påvirket vores fællesskabs samlede succes med at opfylde vores hovedformål. Vi tror fast på at fundraising-aktiviteter, der afleder os fra den åndelige natur i vores program, er upassende, og de bør ikke tilskyndes indenfor fællesskabet. Derimod er sociale aktiviteter formet til at styrke bedringen og fremme sammenholdet og medlemmernes følelse af at være en del af ikke bare acceptable, men skal tilskyndes.

Vi er overbevist om, at fundraising for fundraisings skyld i bedste fald er tvivlsom. Imidlertid kan der være tidspunkter, hvor en gruppe eller servicekomite oplever ekstraordinære økonomiske begrænsninger og begynder at overveje at afholde en eller anden form for fundraising-event. På sådanne tidspunkter foreslår vi, at der ofres omhyggelig opmærksomhed på følgende spørgsmål: Er midlerne der samles fra de ordinære Syvende Traditions-bidrag nok til at understøtte gruppens eller servicekomiteens aktuelle behov? Har ønsker fortrængt behov? Er behovet for en fundraising af en sådan natur, at hvis den ikke afholdes vil resultatet være, at vores hovedformål ikke opfyldes? I tilgift til disse spørgsmål anbefaler vi, at alle aspekter omkring sponsorering af et fundraising-event bliver omhyggeligt overvejet.

Når disse events afholdes, bør medlemmerne i den gruppe eller servicekomite, der afholder det, undersøge om eventet er i pagt med vores traditioner, og bruge al deres kollektive erfaring, styrke og håb til denne undersøgelse. Et af de vigtigste punkter at overveje er motivationen for at afholde sådan et event. En sådan undersøgelse hjælper til at holde os i samklang med vores principper. De følgende overordnede koncepter er vokset ud af erfaringen i vores fællesskab, og vi præsenterer dem her som et måde at begynde jeres overvejelser.

1. Fundraising aktiviteter på et NA-møde er ikke passende, fordi de vil aflede fra vores hovedformål og give et fejlagtigt indtryk af NA-budskabet, især for nykommeren og gæster der ikke er addicts.
2. For at følge retningslinjerne i vores traditioner, bør fundraising-events planlægges og afholdes af og for NA-medlemmer.
3. For at være i overensstemmelse med idealerne i Syvende Tradition, skal *donationer* fra ikke-medlemmer ikke accepteres.
4. Da vi ofte afholder aktiviteter, hvor der er fastsat betaling for fuld deltagelse, bør udtrykket *donation* ikke forbindes med denne type betalinger. På denne måde forveksler vi ikke bidrag med betaling for aktiviteter.
5. Det bør være helt fastslået om det lokale NA-område er villigt og stort nok til at støtte op om arrangementet.
6. Alle dele af fundraising-eventet bør konsekvent leve op til vores mål om at tilskynde til bedring fra addiction. Vi bør holde os fra events der kunne

opfordre til spil, virker til at tilbyde ”noget for ingenting” eller præmier der hverken er bedringsorienterede eller på anden måde passende. For eksempel kan en bil eller et tv som præmie i en lodtrækning måske gøre en persons hverdag mere behagelig, men er på samme tid ikke relateret til personens bedring, hvor en præmie bestående af NA-litteratur eller en billet til en NA-workshop eller et konvent vil være direkte bedringsorienteret. Det skal også nævnes, at i mange stater i USA og i visse andre lande er lotterier forbudt. Det kan også være en fordel at overveje om lotterier – og især med pengepræmier – appellerer mere til ånden af egoisme end til ånden af frivillig støtte, der er en del af vores Syvende Tradition.

Alle løsninger vi finder på problemerne nævnt i denne bulletin, involverer kommunikation. Vi tror på, at forbedret kommunikation omkring behovene i vores serviceenheder resulterer i øget støtte fra NA-grupper og medlemmer. Forbedret kommunikation skaber øget ansvarlighed hos servicestrukturen overfor vores grupper og medlemmer. Sidst men ikke mindst hjælper forbedret kommunikation til at bevare fokus på åndelige principper såsom tro og tillid, og fjerner os fra frygt, mistillid og selvcentrering.